त्रासुसिति वनिप् सुत्वानिति क्वनिप् स्वस्यतन्पिति जीर्य्यतीति शतृः जीनोजीर्णोजरन्नपीत्यमरः ॥ १३४ ॥

ते हि जालैर्गले पाशैस्तिरश्चामुपसेदुषां। ऊषुषां परदारैश्च सार्द्धं निधनमैषिषुः ॥ १३५ ॥

तेहीत्यादि। हि यस्मात्ते पूर्व्ववृद्धाजालैर्गले पाशैश्च तिरश्चांमृ गपक्षिसरीसृपाणां तिरोऽञ्चतीतिऋत्विगित्यादिना क्विन् आमि अचइत्यल्लोपः तेषां निधनं विनाशमैषिषुः इष्टवन्तः इषेर्लुङि रूपं कीदृशं उपसेदुषां समीपमुपगतवतां तेषां समीपवर्त्तिनामु पद्रवकारित्वात् भाषायामिति क्वसुः परदारैश्च सार्द्धमूषुषां उषितवतां पूर्व्ववत्क्वसुः वसेर्यजादित्वात्संप्रसारणं ॥ १३५ ॥ ज०म०

तेहीत्यादि। पूर्व्वोक्ते हेतुरयं हि यस्मात् तेऽपि पूर्व्वे वृद्धास्ति रश्चां पक्षिमृगादीनां जालैर्गले पाशैश्च निधनं ऐषिषुः इच्छन्ति स्म न केवलं तिरश्चां परदारैः परस्त्रीभिः सार्द्धं ऊषुषां कृत निवासानाञ्च परदारैः सह वासमग्रिमश्लोके वक्ष्यति अतएव बध्यत्वप्रतिपादकं रूपद्वयमेव त्वय्यस्ति उभयविशेषणमाह उप सेदुषां समीपमुपगतानां स्ववाह्यस्थितानामपीत्यर्थः केचित्तु परदारैः सार्द्धमूषुषामिति तिरश्चामित्यस्य विशेषणं वध्यत्वद र्शनायेत्याहुः तिरोऽञ्चतीति क्विप् सहसन्तिरइति तिर्य्यादेशः तिर्य्यगमुमूयगिति तिरश्चादेशः उपपूर्व्वसदष्ठीपमवदिति क्वसुः वसोर्घसेकाजिति इम् धुर्द्विष्ठ्यङीति द्वित्वं तॄफलेति अतएत्वं खि लोपश्च वसोर्वःसेमपीति उः वसेः पूर्व्ववत् क्वसुः इम् च व्यथ भ०